

Filozofická fakulta Jihočeské univerzity, Ústav bohemistiky

Posudek bakalářské práce

Autorka práce: **Jana Forsztáková, BOH – NJL**

Název práce: **Barokní text a diachronní korpus**

Oponentka práce: **Mgr. Markéta Klimešová**

	HODNOCENÉ ASPEKTY PRÁCE	A	B	C	N	NN
1	Samostatnost zpracování, porozumění problematice, originalita práce			x		
2	Formulace cílů práce a jejich splnění (relevance tématu a cílů práce z hlediska přínosu pro daný vědní obor)		x			
3	Koncepce a struktura práce (úplnost, logická posloupnost a vyváženost kapitol, rozsah práce)		x			
4	Práce s literaturou/ s prameny (stav bádání, využití databází, práce s cizojazyčnou literaturou, interpretace a kritická reflexe textů, výběr a úplnost pramenné databáze, její kritika a interpretace)			x		
5	Adekvátnost použitých metod a jejich aplikace		x			
6	Formulace závěrů, přínos práce, aplikovatelnost výsledků v praxi		x			
7	Formální stránka práce (grafická úprava, jazyková a stylistická úroveň)			x		
8	Formální stránka práce (citační praxe a bibliografické odkazy)			x		

A = Výborně	B = Velmi dobře	C = Dobře	N = Nelze hodnotit	NN= Nevyhověl/a
-------------	-----------------	-----------	--------------------	-----------------

Slovní vyjádření, náměty a otázky k obhajobě:

O. F. J. de Waldt je autor, jenž si s jazykem ve svých kázáních vsutku hraje, připomeneme-li navíc, že se jedná o autora barokního, musíme připustit, že orientace v textech tohoto typu musí být pro čtenáře, jenž přistupuje k barokním homiliím poprvé, přinejmenším nesnadná. Velmi proto oceňuji zdařilý transkribovaný přepis dvou kázání, a to *Na den Nového léta* a *Na den Hromnic*, na něž byla bakalářská práce Jany Forsztákové zaměřena a jenž by se měl stát součástí chystané edice kompletního souboru de Waldtovy *Chválořeči* (1736).

Teoretická část je dokladem toho, že autorka hledala poučení především o ediční práci a transkripčních pravidlech. Zmiňuje zde několik editorů barokních textů a hledá inspiraci a vodítko pro vlastní přepis. V praktické části pak nahlíží přeepsaná kázání z několika úhlů, jazykový rozbor se týká vybraných hláskoslovných jevů, kvantit samohlásek, psaní velkých písmen, psaní a rozlišování *i/y* a předpon *s/z*, větší prostor je věnován lexikální rovině kázání, na konec analýzy je ještě připojeno pojednání o některých de Waldtem zmiňovaných světcích.

Mezi doklady diftongizace *y > ej* je v kapitole o hláskových změnách chybně řazen komparativ adverbia *lépej* (s. 25), nejde o diftongizaci, koncové *-ej* zde plní funkci slovnědruhové přípony (jako např. u novočeských komparativů *chladn-ěji*, *řidč-ěji*, *vzdálen-ěji*). Výhrady mám ke kapitole o zachování kvantit. Objevují se zde totiž nepřesnosti v zařazování dokladů podle morfemického hlediska, např. u substantiv

příkladem, příležitosti, v přítomnosti; z historického aspektu i u adjektiv *důležitých, nejdůstojnější*; sloves *pujdou, pozustává*; adverbia *příkladně* aj. se nejedná o krácení samohlásky v základu slova, nýbrž v jeho předponě. Není mi jasné, co přesně autorka myslí základem slova. Označuje takto ve své práci kořen nebo kmen? Ve slovech *kázáních, požehnání, uslyšíte-li* dochází ke změně kvantity u kmenotvorné přípony, která není součástí kořene. Pokud je ale základem slova myšlen jeho kmen, proč jsou v části o slovesech (některé) kmenotvorné přípony vydělovány zvlášť? Dělení mělo být provedeno pečlivěji. V kapitole o lexikální rovině kázání uvádí autorka řadu dokladů. Namísto pouhého výčtu stylistických a lexikálních prostředků bych však očekávala, že získaný materiál více popíše a zhodnotí a danou problematiku rozvede hlouběji.

Vintrovy *Zásady transkripce* vyšly roku 1998, na s. 9 je chybně uveden rok 1988, stejná chyba se objevuje i na s. 63 v poznámce pod čarou, na s. 20 je *Zásadám* přisouzen dokonce rok vydání 1996, v tomto případě se jedná o chyby z nepozornosti. Další nedopatření týkající se nejednotnosti citací – jednou cituje autorka přímo v textu, jindy zase udává citované dílo v poznámce pod čarou – přisuzují spíše nezkušenosti se sepisováním odborného textu. A s tím souvisejí také nedostatky týkající se neobratnosti ve vyjadřování, namátkou uvádím např. *Tímto atributem se nemohla pyšnit jen tak nějaká osoba* (s. 51), *Analýza kázání by se mohla vzít z širšího úhlu pohledu* (s. 57). K anglickému abstraktu poznamenám jen to, že slovem *figures* se v angličtině označují čísla, nikoliv osobnosti (lépe tedy *personalities*).

Na závěr musím konstatovat, že je z textu bakalářské práce patrná autorčina snaha a snad i určité zaujetí de Waldtovými texty, jejich jazykovým zpracováním i obsahem. Věřím tomu, že autorka došla významnému poučení jak v práci s prameny a teoretickou literaturou, tak v psaní odborného textu, a navrhuji proto její práci klasifikovat stupněm velmi dobře.

Závěr: Bakalářskou práci **doporučuji** k obhajobě.

Navrhovaná klasifikace: velmi dobře

V Českých Budějovicích: 13. května 2016

.....
podpis **oponenta** bakalářské práce